

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Gabriely Bašné a soudců Mgr. Ondřeje Hrabce a Mgr. Kateřiny Kozákové ve věci

žalobkyně: **T sat, s.r.o., IČO: 27395600**
se sídlem V Hájích 263/38, Praha 4 – Háje
zastoupená EKP Advisory, s.r.o., daňovou poradkyní
se sídlem Senovážné náměstí 992/8, Praha 1 – Nové Město

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
se sídlem Masarykova 427/31, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 2. 2019, č. j. 6574/19/5300-21443-701922,

takto:

- I. Žaloba **se z a m í t á**.
- II. Žalobkyně **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

1. Dne 9. 3. 2018 byla s žalobkyní projednána zpráva o daňové kontrole č. j. 1169039/18/2011-60563-100797 (dále jen „Zpráva o daňové kontrole“), jejímž předmětem byla kontrola daňového přiznání k dani z přidané hodnoty (dále jen „DPH“) za 4. čtvrtletí

2014 a 1. až 4. čtvrtletí 2015. Dne 29. 4. 2018 podala žalobkyně dodatečná daňová přiznání k DPH za 1. až 4. čtvrtletí roku 2016 a dne 30. 4. 2018 za zdaňovací období 1. až 4. čtvrtletí roku 2017. Dne 29. 4. 2018 podala následná kontrolní hlášení za období leden až prosinec roku 2016 a dne 30. 4. 2018 podala následná kontrolní hlášení za období leden až prosinec 2017. Finanční úřad pro hlavní město Prahu (dále jen „správce daně“) následně 23 různými platebními výměry ze dne 14. 6. 2018 uložil žalobkyni pokutu ve výši 1 000 Kč za pozdní podání kontrolních hlášení za období od února 2016 do prosince roku 2017 v celkové výši 23 000 Kč. Žalobkyně podala proti všem platebním výměrům, kromě platebního výměru za měsíc duben 2016, odvolání. Žalovaný tato odvolání v záhlaví uvedeným rozhodnutím zamítl a platební výměry potvrdil.

2. Podstatnou okolností pro rozhodnutí správce daně byla skutečnost, že žalobkyně projednáním Zprávy o daňové kontrole dne 9. 3. 2018 zjistila, že v kontrolních hlášeních za období leden 2016 až prosinec 2017, která již podala, uvedla nesprávné údaje, proto byla povinna v souladu s § 101f odst. 2 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění účinném do 26. 3. 2019 (dále jen „zákon o DPH“), podat následné kontrolní hlášení ve lhůtě 5 pracovních dní, tedy do 16. 3. 2018. Podala-li je až 29. 4. 2018 a 30. 4. 2018, učinila tak opožděně a vznikla jí proto povinnost uhradit pokutu ve výši 1 000 Kč dle § 101h odst. 1 písm. a) zákona o DPH za každé opožděně podané hlášení.
3. Žalobkyně v podaných odvoláních namítala, že ze Zprávy o daňové kontrole vyplynula pouze nutnost revidovat kontrolní hlášení, avšak k faktickému zjištění nesprávných údajů došlo až dne 26. 4. 2018, proto podání následných kontrolních hlášení dne 29. 4. 2018 a 30. 4. 2018 bylo včasné. Uvedení dne 9. 3. 2018 v kolonce „Důvody pro podání následného kontrolního hlášení zjištěny dne“ následného kontrolního hlášení byl omyl.
4. Žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí označil námitku uvedení data 9. 3. 2018 omylem za účelovou, jelikož sama žalobkyně v podaném odvolání uvedla, že „*nutnost revidovat daňová přiznání za roky 2016 a 2017 vyplynula z daňové kontroly*“. Dle žalovaného tak dne 9. 3. 2018 zjistila nutnost oprav uvedených nesprávných nebo neúplných údajů. Žalobkyně rovněž dne 7. 5. 2018 zaslala správci daně dokument nazvaný „Sdělení důvodu pro podání dodatečných daňových přiznání“, ve kterém uvedla, že následná kontrolní hlášení podala z důvodu ukončení daňové kontroly a v souladu se Zprávou o daňové kontrole z 9. 3. 2018. Žalovaný neprovedl výslech navrhované svědkyně, účetní žalobkyně, jelikož jej seznal nadbytečným. Podle žalovaného totiž již byl zjištěn stav věci dostatečně.

II. Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

5. Žalobkyně v podané žalobě namítá, že z provedené daňové kontroly za období 2014 a 2015 vyplynuly takové nedostatky, že u určitých přijatých daňových dokladů nebyla schopna unést své důkazní břemeno, proto souhlasila s neuplatněním nároku na odpočet, neboť si nedopatřením uplatnila vyšší nárok na odpočet, než na jaký měla právo. Po zjištění nedostatků musela provést revizi daňových přiznání za následná období. Pro účely revize musela vyhodnotit závěry ze Zprávy o daňové kontrole (týkající se let 2014 a 2015), odhadnout jejich dopad do zdaňovacích období let 2016 a 2017, následně musela projít veškeré daňové doklady, kterých se její zjištění týká a zrevidovat režim vybraných dokladů v již podaných daňových přiznáních a kontrolních hlášení. Tuto část revize dokončila k datu 26. 4. 2018, které lze označit za den zjištění nesprávných či neúplných údajů. Až poté mohla vyhotovit následné kontrolní hlášení. Žalobkyně omylem při vyplňování kontrolních hlášení napsala chybné datum zjištění nesprávných údajů, tj. 9. 3.

2018 (tedy datum ukončení daňové kontroly), namísto data 26. 4. 2018. Žalobkyně přípisem ze dne 7. 5. 2018 nepotvrdila, že by dne 9. 3. 2018 zjistila nesprávné či neúplné údaje. Zpráva o daňové kontrole byla pouze impulsem pro provedení následné kontroly. Žalobkyně vycházela z obdobných, ale nikoliv shodných skutečností, které byly při kontrole zjištěny. Charakter nedostatků zjištěných při daňové kontrole za období 2014 až 2015 byl takový, že nebylo možné do budoucích období ani odhadnout dodatečnou daňovou povinnost. K datu 9. 3. 2018 měla pouze tušení o nesprávnosti údajů v kontrolním hlášení. Žalovaný si zaměnil pojmy „pochybnosti o správnosti“ a „zjistil-li daňový subjekt“. Žalobkyně dodává, že jejím hlavním předmětem činnosti je provoz obchodu s potřebami pro zvířata a prodej krmiv pro zvířata. Pro zachování existence společnosti se musí primárně věnovat svému podnikání a nemůže soustředit veškerý čas na kontroly prováděné správcem daně.

6. Žalobkyně namítá, že neprovedením výsledku navržené svědkyně zatížil žalovaný své rozhodnutí vadou nepřezkoumatelnosti, neboť svoje závěry postavil na neúplném skutkovém zjištění. Svědectví svědkyně bylo pro věc podstatné, jelikož svědkyně měla prokázat datum zjištění nesprávných či neúplných údajů uvedených v kontrolním hlášení. Odmítl-li žalovaný provedení stěžejního důkazu, nemůže být spisový materiál a zjištění komplexní. Hodnotit věrohodnost a pravdivost svědecké výpovědi je možné až po jejím provedení.
7. Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě uvedl, že to byla sama žalobkyně, kdo opakovaně uvedl, že dnem zjištění nesprávných nebo neúplných údajů v kontrolních hlášeních byl den 9. 3. 2018. Žalovaný tak měl za prokázané, že žalobkyně na základě projednání Zprávy o daňové kontrole zjistila, že obdobná pochybení jako ta zjištěná při daňové kontrole obsahují rovněž jednotlivá daňová přiznání k DPH a jednotlivá kontrolní hlášení za období let 2016 a 2017. O tom nesvědčí pouze dodatečné daňové přiznání a následná kontrolní hlášení, ale i obsah jejího podání ze dne 7. 5. 2018. Žalovaný souhlasí, že na základě zjištění nesprávných nebo neúplných údajů uvedených v kontrolních hlášeních nemusí být možné provést okamžitou rekalkulaci údajů uvedených v kontrolních hlášeních a podat kontrolní hlášení následná. Právě z tohoto důvodu poskytuje § 101f odst. 2 zákona o DPH daňovým subjektům dostatečnou lhůtu, a to v délce 5 pracovních dnů ode dne zjištění nesprávně nebo neúplně uvedených údajů, ve které má daňový subjekt povinnost následné kontrolní hlášení podat. Teprve s marným uplynutím této lhůty spojuje zákon sankci ve formě pokuty.
8. K namítanému neprovedení svědecké výpovědi jako důkazu žalovaný uvedl, že toto neprovedení jasně odůvodnil. Spisový materiál obsahuje ucelený soubor důkazů, který ve svém komplexu vytváří hodnověrný obraz reality. Skutkový stav byl zjištěn dostatečně. Žalovaný neodmítl provést navrhovaný důkaz z důvodu pochybnosti o pravdivosti či věrohodnosti takového důkazního prostředku, ale z důvodu nadbytečnosti.

III. Posouzení žaloby

9. Městský soud v Praze (dále jen „městský soud“) v souladu s § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobkyní vymezených námitek, vycházel při tom v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s. ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného a shledal, že žaloba není důvodná. O věci rozhodl bez jednání,

Shodu s prvopisem provedla: S. K.

jelikož s takovým postupem žalobkyně i žalovaný vyjádřili souhlas, resp. nevyjádřili nesouhlas s rozhodnutím věci bez nařízení jednání (§ 51 odst. 1 s. ř. s.).

10. Žaloba není důvodná.

III.A Počátek běhu lhůty k podání následného kontrolního hlášení

11. Podle § 101f odst. 2 zákona o DPH platí, že *zjistí-li plátce po uplynutí lhůty k podání kontrolního hlášení, že v tomto kontrolním hlášení uvedl nesprávné nebo neúplné údaje, je povinen do 5 pracovních dnů ode dne zjištění nesprávných nebo neúplných údajů podat následné kontrolní hlášení, ve kterém tyto nedostatky napraví.*
12. Podle § 101h odst. 1 písm. a) zákona o DPH platí, že *pokud plátce nepodá kontrolní hlášení ve stanovené lhůtě, vzniká mu povinnost uhradit pokutu ve výši 1 000 Kč, pokud jej dodatečně podá, aniž by k tomu byl vyzván.*
13. Ze správního spisu soud zjistil následující skutečnosti podstatné pro posouzení žaloby. Žalobkyně v dodatečných přiznání k DPH za období 1. až 4. čtvrtletí let 2016 a 2017 do kolonky „Důvody pro podání dodatečného daňového přiznání zjištěny dne“ uvedla datum „09.03.2018“. Obdobně pak v kontrolních hlášeních za období leden 2016 až prosinec 2017 uvedla do kolonky „Důvody pro podání následného kontrolního hlášení zjištěny dne“ datum „09.03.2018“. Tato podání žalobkyně podala ve dnech 29. 4. 2018 a 30. 4. 2018. Dne 7. 5. 2018 zaslala správci daně přípis s názvem „Sdělení důvodu pro podání dodatečných přiznání“, ve kterém uvedla, že dodatečná přiznání k dani z příjmů právnických osob za období 2014 až 2016, dodatečná přiznání k DPH za období 1. až 4. čtvrtletí let 2016 a 2017 a následná kontrolní hlášení za leden 2016 až prosinec 2017 podala „z důvodu ukončení daňové kontroly a v souladu se zprávou o daňové kontrole z 09.03.2018 (č.j. 1169039/18/2011-60563-100797).“
14. Podle Zprávy o daňové kontrole, jež byla projednána dne 9. 3. 2018, správce daně uznal buď částečně, nebo neuznal vůbec některé ze žalobkyní uplatněných nároků na odpočet DPH, jelikož nesouvisely s ekonomickou činností žalobkyně či u nich žalobkyně neunesla důkazní břemeno (nedoložila je daňovým dokladem vystaveným plátcem DPH). Konkrétně správce daně částečně ponížil uplatněné nároky na odpočet za bojler a opravu čerpadla, které žalobkyně užívala částečně pro vlastní soukromé účely a částečně pro podnikání, jelikož sídlo podnikání bylo v rodinném domě, který užívá. Stejně tak částečně uznal náklady na zateplení rodinného domu. Obdobně částečně uznal uplatněný nárok na odpočet za nákup osobního automobilu a pneumatik v poměru, v jakém jej užívala k podnikání a osobní potřebě. Správce daně pro nedoložení daňových dokladů neuznal nákup zahradního stolu a doklad za dodání zboží. Pro nesouvislost s ekonomickou činností správce daně neuznal nákup DVD přehrávače, meteostanici, propojovací šňůry a konektory, vybavení z obchodního domu IKEA, elektromateriál, telefonní poplatky, digitální kameru, spotřební materiál, speedometr, LED čajové svíčky, fotoaparát, externí disk, čisticí prostředky, dárkovou krabičku, radiobudík, brašnu, RAM a parfémy. Pro nedostatky v poskytnutých dokladech vyloučil z nároku na odpočet faktury za nákup pohonných hmot a 3 nečitelné faktury.
15. V posuzované věci není sporný popsáný skutkový děj. Je sporné, kdy počala žalobkyni běžet lhůta k podání následného kontrolního hlášení. Žalovaný je názoru, že počala dnem 9. 3. 2018, kdy žalobkyně na základě seznámení se Zprávou o daňové kontrole za období 4. čtvrtletí roku 2014 a roku 2015 zjistila sporné a neuznané položky za dané období.

Žalobkyně je názoru, že na základě daného seznámení se Zprávou o daňové kontrole začala mít pochybnosti o tom, zda vyplnila kontrolní hlášení týkající se následného období let 2016 a 2017 správně. Uvedení nesprávných nebo neúplných údajů zjistila až po řádné kontrole účetnictví dne 26. 4. 2018.

16. Městský soud souhlasí s žalobkyní, že pro počátek běhu lhůty 5 pracovních dní, ve které musí plátce podat následné kontrolní hlášení, je podle § 101f odst. 2 zákona o DPH podstatný okamžik, kdy plátce zjistí, že v kontrolním hlášení uvedl nesprávné nebo neúplné údaje, a naopak není rozhodující, kdy nabude pochybnosti o správnosti a úplnosti dříve podaného kontrolního hlášení. Dle městského soudu je nutné tyto dva pojmy (pochybnost a jistotu) při aplikaci § 101f odst. 2 zákona o DPH odlišovat. O pochybnost by se jednalo, zjistil-li by plátce daně ze zprávy o daňové kontrole překvapivý, do té doby nezaujatý, a právně složitý právní názor správce daně, dle kterého by správce daně neuznal některá typově uplatněná plnění. V takovém případě nelze hovořit o tom, že plátce daně věděl (měl jistotu), že některá plnění uplatněná v pozdějších kontrolních hlášení jsou uplatněna v rozporu s tímto právním názorem. Je totiž pochopitelné, že pro nabytí jistoty by bylo nutné tento právní názor správce daně podrobit analýze s následnou aplikací na později uplatněná plnění. Za jistotu je pak možné považovat situaci, kdy plátce mohl a měl vědět, že uplatněná plnění nemohou být správcem daně akceptována ať již pro nedostatky podkladů či pro nesouvislost s podnikáním. Nelze chránit plátce daně, který uplatňuje nárok na odpočet DPH u takových plnění, která zjevně nejsou k takovému odpočtu způsobilá či k nim nedoloží dostatečné doklady. Je to plátce daně, kdo je odpovědný za řádné vyměření své daňové povinnosti, nikoliv správce daně při pozdější kontrole. Pod zjištěním nesprávných nebo neúplných údajů (jistotou) nelze dle městského soudu rozumět ani přesné vypočtení již správné daňové povinnosti. Městský soud souhlasí s názorem žalovaného, že pro přesný výpočet a vyhotovení následného kontrolního hlášení totiž zákon stanoví právě lhůtu 5 pracovních dní.
17. Aplikováno na nyní posuzovanou věc, městský soud nesouhlasí s žalobkyní, že ze Zprávy o daňové kontrole pouze nabyta pochybnosti o nesprávnosti podaného kontrolního hlášení. U většiny jí uplatněných plnění totiž dle soudu nebylo zjevně možné uplatnit nárok na odpočet DPH, neboť žalobkyně nedoložila potřebné dokumenty (např. nečitelné faktury, nákup zahradního stolku) či neprokázala souvislost s jejím předmětem podnikání (např. meteostanice, speedometr, LED čajové svíčky, radiobudík, parfémy), kterým je provoz obchodu s potřebami pro zvířata a prodej krmiv pro zvířata. Žalobkyně tak měla vědět, že uvedené nároky nebudou uznány a neměla v těchto případech ani nárok na odpočet v daňovém přiznání uplatňovat. Tvrdí-li žalobkyně, že z důvodu neuznaných nároků na odpočet DPH vyplynula nutnost revize následných kontrolních hlášení, a přitom věděla, že jí dané nároky nebudou uznány, z logiky věci pak musela zároveň vědět, že následně podaná kontrolní hlášení nejsou správná.
18. Jiná je dle soudu situace u nákupu bojleru, opravy čerpadla, zateplení rodinného domu a nákupu osobního automobilu a pneumatik v poměru, v jakém byl rodinný dům užíván k podnikání a osobní potřebě. Tuto úvahu (rozdělení nákladů dle užití pro ekonomické a soukromé potřeby) lze považovat za komplikovanější. Nejedná se však o úvahu správce daně překvapivou, kterou by žalobkyně musela analyzovat a aplikovat na další období. Ze Zprávy o daňové kontrole totiž plyne, že to byla žalobkyně, kdo navrhl rozdělení uplatněných nároků na odpočet DPH v poměru, v jakém je užívá k ekonomické činnosti a soukromým účelům. Správce daně pak s touto úvahou souhlasil. Žalobkyně tak dle soudu

ještě před projednáním Zprávy o daňové kontrole věděla, že vznesené nároky na odpočet nejsou uplatněny v řádné výši. Projednáním Zprávy o daňové kontrole pak nabyla jistotu, že její názor o nesprávně uplatněných nárocích na odpočet je správný.

19. Nelze ani odhlédnout od skutečnosti, že žalobkyně sama jako datum zjištění důvodů pro podání následného kontrolního hlášení i dodatečných daňových přiznání k dani z příjmů a k DPH uvedla den 9. 3. 2018. Toto datum žalobkyně potvrdila přípisem ze dne 7. 5. 2018. Následné vyjádření, že v daných třech typově různých podáních uvedla nesprávné datum, se soudu jeví jako účelové. Tento nový názor žalobkyně vznesla až po vydání platebních výměrů, kterými jí byla uložena pokuta za pozdní podání kontrolních hlášení.
20. Z výše uvedeného plyne, že žalobkyně zjistila, že uvedla v kontrolních hlášeních nesprávné nebo neúplné údaje ve smyslu § 101f odst. 2 zákona o DPH dnem projednání Zprávy o daňové kontrole ze dne 9. 3. 2018, proto podala-li následná kontrolní hlášení dne 29. 4. 2018 a 30. 4. 2018, učinila tak po lhůtě 5 pracovních dní, kterou jí k tomu zákon stanovil.

III.B Neprovedení důkazu výsledkem svědka

21. Žalobkyně namítala, že žalovaný neprovedl navrhovaný důkaz výsledkem její účetní. Nemohl tak řádně zjistit skutkový stav věci.
22. Žalovaný ve vyjádření k žalobě správně poukázal na judikaturu Ústavního soudu, který se v řadě svých rozhodnutích [srov. v obecné rovině nálezy ze dne 24. 2. 2004, sp. zn. I. ÚS 733/01 (N 26/32 SbNU 239), ze dne 29. 6. 2004, sp. zn. III. ÚS 569/03 (N 87/33 SbNU 339), ze dne 30. 6. 2004, sp. zn. IV. ÚS 570/03 (N 91/33 SbNU 377), ze dne 16. 6. 2005, sp. zn. II. ÚS 418/03 (N 125/37 SbNU 573) nebo ze dne 8. 12. 2009, sp. zn. I. ÚS 118/09 (N 254/55 SbNU 455) a tam citovaná judikatura] zabýval pojmem tzv. opomenutých důkazů. Ústavní soud zastává názor, že neakceptování důkazního návrhu účastníka řízení lze založit pouze třemi důvody. Prvním je argument, podle něhož tvrzená skutečnost, k jejímuž ověření nebo vyvrácení je navrhován důkaz, nemá relevantní souvislost s předmětem řízení. Dalším je argument, podle kterého důkaz není s to ani ověřit ani vyvrátit tvrzenou skutečnost, čili ve vazbě na toto tvrzení nedisponuje vypovídací potencií. Třetím je pak nadbytečnost důkazu, tj. argument, podle něhož určité tvrzení, k jehož ověření nebo vyvrácení je důkaz navrhován, bylo již v dosavadním řízení bez důvodných pochybností (s praktickou jistotou) ověřeno nebo vyvráceno.
23. Žalovaný neprovedl navržený důkaz z důvodu, že jej považoval za nadbytečný, protože skutkový stav již zjistil dostatečně. To odpovídá třetímu argumentu, který Ústavní soud akceptoval jako důvod, pro který není nutné provést navržený důkaz. S tímto posouzením městský soud souhlasí. Ze správního spisu byl dle soudu bez důvodných pochybností zjištěn skutkový stav. K učinění výše uvedeného závěru (část III.A tohoto rozsudku) nebylo nutné provést další důkazy a tam uvedený závěr nebylo ani možné změnit dalšími tvrzeními navrhované svědkyně. Neprovedení navrhovaného důkazu bez dalšího nezpůsobuje vadu nepřezkoumatelnosti z důvodu nedostatečně zjištěného skutkového stavu, jak žalobkyně namítá.

IV. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

24. Městský soud neseznal žádnou ze vznesených námitek důvodnou, proto z výše uvedených důvodů žalobu jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.

Shodu s prvopisem provedla: S. K.

25. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně v řízení úspěch neměla, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, který by jinak měl právo na náhradu nákladů řízení, nevznikly v řízení žádné náklady nad rámec jeho úřední povinnosti, proto mu soud podle § 60 odst. 7 s. ř. s. náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 23.02.2023

Mgr. Gabriela Bašná v.r.
předsedkyně senátu